

ZPRAVODAJ

Zdechovice • Spytovice • Zbraněves • Stará Pila

Podzim na
vesnici

Řecké
dobrodružství

Otázky pro
olympionika

podzim 2021

ročník XXVI

▲ Vilém Čok & BYPASS

▼ Acoustic Band

Vážení spoluobčané,

po letních slunečných dnech se o místo znovu hlásí dny podzimní, barevné, mlhavé a ráno docela chladné. Ale i podzim bývá velmi krásný a já věřím, že ten letošní krásný bude.

S příchodem podzimu dokončujeme několik akcí, které zase trochu zlepšily vzhled našich obcí. Před dokončením je zahradní domek v zámeckém parku, budova autoservisu dostala novou střechu a ze zbytků materiálu z těchto dvou akcí jsme ještě opravili autobusovou zastávku u obchodu Coop. Všichni jste si už určitě všimli, že hotová je i komunikace „Eliška – sídliště Ovčín“, která už čeká pouze na kolaudaci. Finišuje také oprava Fary ve Zdechovicích, kde se můžeme těšit už na letošní vánoční program, pokud se nám podaří budovu včas zkolaudovat. Ve Spytovicích je u společenského centra nové hřiště. Zde si mohou hrát děti, ale i sportovci a senioři si tady najdou něco na protažení těla. Prosím ale naše pejskaře, a to nejen u hřiště ve Spytovicích, aby si důsledně uklízeli poklady po svých miláčcích a nenechávali psy volně pobíhat po dětských hřištích. Ve Spytovicích se nám také rozbíhá stavba „Obnova rybníku Spytovecký zadní včetně historického náhonu“, díky které dokážeme zvládnout případný nápor vody z Krasnického potoka.

Znovu po roce nás trochu děsí narůstající počet Covid pozitivních lidí a často jsou slyšet vzrušené debaty o tom, zda se očkovat či nikoli. Já si myslím, že je to věc každého jednotlivce a že není správné nikoho do očkování nutit a stejně tak by neměli přesvědčení odpůrci očkování

nutit nerozhodnuté, aby se neočkovali. Vzhledem k tomu, že se Covid pravděpodobně nevyhne ani našim obcím, připomínám, že jsme tu pro vás. Dostanete-li se do nějakých problémů v souvislosti s Covidem, neváhejte nám zavolat na číslo **466 936 101** nebo v případě naléhavosti přímo mně na tel.č. **606 660 236** a domluvíme se, jak vám můžeme pomoci.

Vážení občané, sousedé. Přejí nám všem, abychom si ve zdraví užívali podzimního sluníčka a abychom se mohli volně setkávat, rozsvítit společně vánoční strom a užít si naplno všech předvánočních akcí.

Radomír Stříška
starosta obce

Milí Zdechováci a Spytovníci,

Žijeme na vesnici. Jsme obklopeni krásnými lesy, ve kterých kolikrát nespátříme člověka. Potkáme tam srnky, někdo divočáka, na zahradu nám chodí bažant a nad některými zahrádkami poletují dravci a číhají na svou kořist. Na jaře jsem viděla černé čápy, je to zážitek. Cestou ke studánce pod kostelem našly děti kudlanku nábožnou a na rozkvetlé lichořeřišnici si pochutnávaly drvodělky. Vlaštovky u nás v chlívě vychovaly mladé. Už ale odletěly do teplých krajín za létem. Nastal podzim, období zklidnění, zpomalení.

Škoda, že nezpomalila auta, která nám drnčí za okny a projíždějí naší krásnou vesnicí. Člověku se do odpočinkového režimu taky moc nechce, stále se za něčím honíme, pracujeme, abychom vydělali. Ale pokud si najdeme alespoň chvíli na to, usebrat se, nadýchat se čerstvého, chladného podzimního vzduchu a porozhlédneme se kolem, třeba se na moment propojíme s přírodním cyklem.

Roční období symbolizují koloběh života, a třeba tady za několik let ani nebudou. Klimatické změny mohou dynamicky nabourat přírodní procesy, na které jsme byli zvyklí. A již několikrát jsme zažili roky bez jara nebo bez zimy.

Milí sousedé, zvů vás k dalšímu číslu, tentokrát podzimnímu. Vrátime se ale ještě na chvíli do léta, rozžhaveného a žízňového. S Markem Suchánkem, který je profesionálním hasičem a zároveň je členem našeho sboru dobrovolných hasičů, jsme si povídali o tom, jaké to je bojovat s přírodním živlem. S ohněm, který drásá zemi. Lidská síla je v boji s ním mnohdy neúspěšná. O tomto dob-

rodružství z vyprahlého Řecka si můžete přečíst v čísle, které držíte. Zavzpomínáme si na letní paralympijské hry. Stolní tenista Jiří Suchánek dovezl již druhou paralympijskou medaili a svěřil se, co pro něj bylo při samotném zápasu nejtěžší. Doplňuji, že shoda příjmení obou pánů je pouhou náhodou.

Vzpomínky na život na vesnici před desítkami let a na lidi, kteří zde žili, jsou pro mou generaci velmi důležité. Člověk si dělá obrázek o tom, jak to chodívalo dřív. Zodpovědnost, propojování a v nejlepším případě navazování na činnost předků symbolizuje zdravý přístup k venkovu, ke generacím. V rubrice Sousede, vyprávěj je prostor i pro vaše příběhy. Díky, že se o ně dělíte.

Přeji vám radostné čtení.

MgA. Lucie Andělová

redaktorka Zpravodaje

Lucie Andělová

OBSAH

Zastupitelstvo obce	6
Představujeme zastupitele	8
Aktuality	
– Sídliště pod Skalkou	9
– Vyjádření elektrárny Chvaletice	9
Zdechovický hasič na misi v Řecku	11
Zprávy ze školy	18
Zprávy ze školky	20
Kovbojský klub	24
Klub důchodců	26
Klub žen	28
Paralympionik Jiří Suchánek	30
Významná jubilea	34
Sousedé, vyprávěj	36
Fotovzpomínka	42

TELEGRAFICKY PO UZÁVĚRCE...

■ DEN ÚCTY KE STÁŘÍ 2021

Připravili jsme pro vás tradiční předvánoční setkání, ale bohužel v současné zhoršující se Covidové situaci nám nepřipadá správné tuto akci realizovat. Proto se i letos omezíme na předání kalendáře a vánoční poukázky na odběr zboží. Samotné setkání, tak jak ho znáte, uskutečníme v květnu příštího roku v areálu zámeckého parku.

Zpravodaj obcí Zdechovice a Spytovice je zapsán do evidence periodického tisku a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 10056. Vychází čtvrtletně, rediguje obec Zdechovice. Číslo 3/2021, ročník 26, vyšlo dne 5. 11. 2021.

Vydává: Obecní úřad Zdechovice 5, 533 11 Zdechovice

tel./fax: 466 936 101, e-mail: obec@zdechovice.cz, www.zdechovice.cz.

Redaktor: MgA. Lucie Andělová

Spolupracovali: R. Stříška, Š. Kočová, J. Anděl a autoři příspěvků.

Příspěvky, ohlasy a názory přijímá Obecní úřad ve Zdechovicích. Uzávěrka příštího čísla: **15. prosince 2021.**

Grafické zpracování: BcA. Tomáš Rondžík, **Tisk:** Tiskárna Sobotka, Řečany nad Labem

Zpravodaj je distribuován zdarma.

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

VÝPIS USNESENÍ Z VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE ZDECHOVICE č. 4/2021, které se uskutečnilo v pondělí 23. 8. 2021 od 17,30 hodin v areálu Obecního úřadu ve Zdechovicích čp. 5

1/ Rozpočtové opatření 4/2021

Zastupitelstvo obce schvaluje Rozpočtové opatření obce č. 4/2021 v předkládaném znění.

2/ Žádost o pronájem části pozemku p.č. 81/21.

ZO souhlasí se zveřejněním záměru nájmu části pozemku p.č. 81/21, záležitost dokončit na příštím ZO.

3/ Žádost o vybudování sjezdu z p.p.č. 380/15 k.ú. Zdechovice

ZO souhlasí s vybudováním sjezdu na veřejném prostranství a žádá stavebníka, aby předložil rozpočet na zmiňovanou akci ke schválení.

4/ Žádost o dotaci k zajištění domácí hospicové péče

Zastupitelstvo obce schvaluje finanční příspěvek ve výši 6 000 Kč Oblastní charitě Pardubice na zajištění domácí hospicové péče s tím, že příštím ZO bude předložen návrh rozpočtového opatření.

5/ Zrušení objednávky na přípojku kanalizace k p.č. 542/7 k.ú. Zdechovice

Zastupitelstvo obce ruší svoje rozhodnutí z 29.6.2020 č. 4/2020/7a a ukládá starostovi zajistit nový výběr zhotovitele.

6/ Žádost o převod nájmu pozemku - díl č. 17 a 27

ZO souhlasí s převedením nájmu zahrádek – dílů č. 17 a 27 s tím, že pachtovní smlouva bude na dobu určitou na 1 rok s automatickou prolongací při dodržení všech podmínek.

7/ Vícepráce- Oprava MK Eliška Ovčín

ZO schvaluje provedení víceprací – na stavbě Oprava MK Eliška Ovčín – přípojovací zádlažba 22 m² u MK u čp. 183 v ceně 22 649 Kč bez DPH.

8/ Elektronická dražba ½ p.p.č. 305/12 k.ú. Spytovice

ZO souhlasí se vstupem do dražby č.j.108 EX 12743/14-272 a s úhradou dražební jistoty ve výši 14 000 Kč a pověřuje starostu obce k dražbě ve stanoveném limitu.

9/ Cyklostezka Spytovice - záměr odkupu a prodeje pozemků

ZO schvaluje záměr prodeje pozemků p.č. 391 trvalý travní porost k.ú. Zdechovice o výměře 2 791 m², pozemku p.č. 392 trvalý travní porost k.ú. Zdechovice o výměře 883 m², části pozemku p.č. 385/1 trvalý travní porost k.ú. Zdechovice o výměře cca 2 400 m², části pozemku p.č. 162 orná půda k.ú. Spytovice o výměře cca 1 100 m², pozemku p.č.

467 trvalý travní porost k.ú. Spytovice o výměře 683 m², pozemku p.č. 379/26 ostatní plocha k.ú. Spytovice o výměře 3 376 m², pozemku p.č. 379/5 ostatní plocha k.ú. Spytovice o výměře 857 m², pozemku p.č. 379/4 ostatní plocha k.ú. Spytovice o výměře 884 m², p.p.č. 230 k.ú. Spytovice o rozloze cca 1 000 m² a pozemku st. p.č. 78 zastavěná plocha a nádvoří k.ú. Spytovice o výměře 429 m² za cenu 50 Kč/m². Prodej pozemků souvisí s odkupy pozemků pro cyklostezku Zdechovice - Spytovice v případech, kdy majitel žádá výměnu pozemku.

10/ Souhlas vlastníka pozemku s výsadbou v k.ú. Zdechovice

ZO souhlasí s výsadbou stromů na p.p.č. 81/29, 18/1 a 574/1 k.ú. Zdechovice podle návrhu z 17. 8. 2021. Výsadbu zajistí spolek JEŠCI Zdechovice z.s.

11/ Návrh zastupitele Ing. R.Chutice

ZO bere na vědomí návrhy zastupitele Ing. Roberta Chutice:

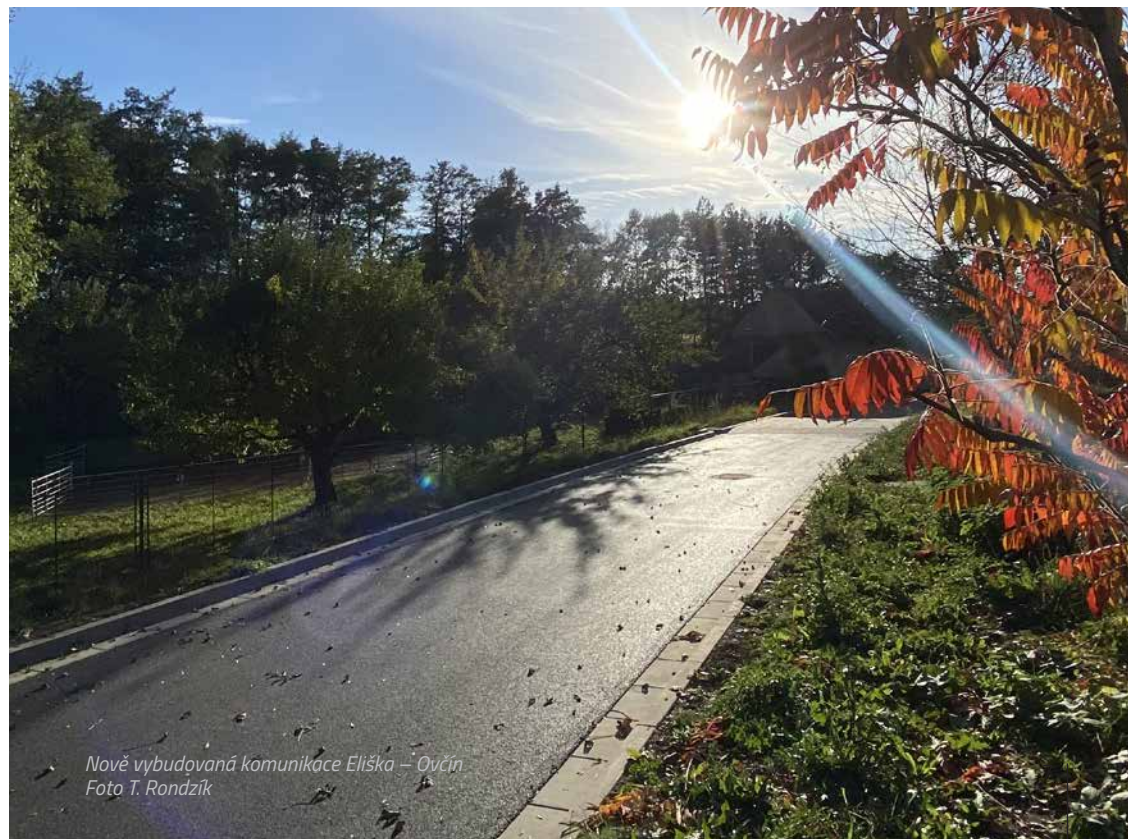
- a) na výsadbu parteru v parku zámku,
- b) zkulturnění bývalého autoparku.

Ve Zdechovicích, 23. 8. 2021.

Zapisovatelka: Štěpánka Kočová

Ověřovatelé: Robert Forman, Lukáš Smolík

Starosta: Radomír Strážka

Nově vybudovaná komunikace Eliška – Ovčín
Foto T. Rondzik

PŘEDSTAVUJEME ZASTUPITELE

Miloš Sotona

Mým rodištěm je Kutná Hora, narodil jsem se 4. června 1965. Dětství jsem prožil ve Zdechovicích se sestrou Šárkou a rodiči, kteří zde strávili celý svůj společný život. Základní školu jsem navštěvoval z části ve Zdechovicích a od 6. třídy v Přelouči. Pokračoval jsem na gymnáziu v Přelouči a odtud se přemístil na vysokou vojenskou školu v Brně, kde jsem získal titul inženýra v oboru pozemní stavitelství. Po odchodu z armády jsem vystřídal několik menších stavebních firem v Praze, nakonec zakotvil na dlouhých letos již dvacet čtyři let ve firmě IPS a.s., dnes Skanska a.s. V Praze jsem žil deset let a následně se vrátil do Zdechovic. Dá se říct, že s výjimkou studia na vysoké škole a následného desetiletého života v Praze je můj život spojen se Zdechovicemi a nepředpokládám, že se na tom něco změní. V současné době prožívám společný život s manželkou Pavlínou a našimi dětmi, dcerou Radkou a synem Lukášem.

Co se týká mých koníčků, jedná se hlavně o hudbu, především živou. Ať je to jen s kytarou a s kamarády někde v přírodě či u piva, nebo jako bubeník s rockovou skupinou Riziko se sídlem v Řečanech. V této formaci působím více než deset let. Kapela vícekrát účinkovala i na Zdechovickém festivalu.

Do zastupitelstva obce jsem kandidoval poprvé minulé volební období spíše jako podpora kandidátů Radomíra Stříšky a Tomáše Rondzíka. Členem zastupitelstva jsem se sice nestal, ale na

požádání jsem vstoupil do komise pro výběrová řízení. Díky mé profesi mě to nijak zvlášť nepřekvapilo. Výběr dodavatelů stavebních prací, smlouvy, jednání s investory, projektanty, to je můj každodenní chleba. Jen volného času se mi často nedostává, především díky mému dojíždění do Prahy. Volby do současného volebního období měly již trochu jiný výsledek. Pro mě celkem překvapivý. Díky volbě spoluobčanů jsem se stal zastupitelem obce. Byla to pro mě výzva a já ji přijal.

Cením si práce starosty a celého zastupitelstva a doufám, že naší společnou činností pomůžeme rozvoji našich obcí. ■

OBČANÉ PRO NOVÉ SÍDLIŠTĚ VYBRALI NÁZEV
POD SKALKOU

V minulých číslech zpravodaje jsme vás informovali o pozemcích určených v budoucnu pro vznik nového sídliště a výstavbu rodinných domů. Tyto leží napravo od silnice směrem do Řečan nad Labem. Obec vyzvala občany k hlasování o pojmenování nové sídelní lokality. Většinou hlasů zvítězil název **Pod Skalkou**, obec je připravena se tímto hlasováním řídit. ■

JA

VYJÁDRĚNÍ ELEKTRÁRNY CHVALETICE K ÚLETU
POPÍLKU

V pátek 20. srpna 2021 odpoledne došlo při najíždění bloku č. 1 Elektrárny Chvaletice k úletu popílků na část obce Zdechovice a zaprášení několika pozemků v obci. Důvodem byla shoda nepříznivých okolností - utržení popelového nálepu z komína a špatných povětrnostních podmínek.

Celkem jsme v obci Zdechovice zaevidovali tři stížnosti. Na místo ihned vyrazili naši technici a ještě v podvečer sepsali s poškozenými protokol o škodě, pořídili fotodokumentaci a předali vyčíslenou škodu k proplacení.

Obec k tomuto incidentu doplňuje, že si napříště vyžádá od elektrárny nahlášení tohoto procesu předem. Občany se pokusíme informovat tak, aby se případným škodám podařilo spíše předejít. Navíc jsme si k výše uvedenému vyžádali zodpovězení následujících otázek:

Co spad obsahuje za chemické látky?

Popílek je po chemické stránce směsí

Přestože k této události dochází jen velmi vzácně, elektrárna je na ni připravena a řídí se předepsaným postupem. V blokové dozorně je nonstop k zastížení pracovník, který v případě takového incidentu neprodleně vyrazí do terénu řešit situaci.

Poškozeným se velmi omlouváme za způsobené nepříjemnosti a pro případ, že by se incident někdy v budoucnu opakoval, uvádíme **telefonní číslo na nahlášení stížností: 462 102 212**.

oxidů a stopového množství dalších látek, včetně minerálů. Jde tedy o suroviny běžně obsažené v přírodním prostředí.

foto: Lucie Andělová

Jak často přibližně probíhá v zařízení toto „najíždění do bloku“?

Je třeba striktně oddělit najíždění do komína a úlet popílku. Najíždění do komína slouží ke spuštění výrobního bloku a je to naprosto standardní proces, který probíhá průměrně jednou až dvakrát týdně. Oproti tomu úlet popílku je velmi vzácný jev, k němuž dochází zcela výjimečně, a to při souběhu najíždění s velmi nepříznivými povětrnostními podmínkami. Postihne-li úlet zastavěnou lokalitu, okamžitě na to reagujeme a řešíme kompenzace. S ohledem na aktuální situaci v energetice se sluší dodat, že častější najíždění souvisí postupným přechodem na bezemisní a na počasí závislé zdroje, které vyžadují flexibilnější provoz stabilních zdrojů, tedy především uhelných elektráren. Zatímco v minulosti jely uhelné zdroje kontinuálně, nyní

se musí přizpůsobit novým podmínkám, což logicky znamená častější najíždění, a tedy i zvýšení rizika úletu. Což však nic nemění na faktu, že stále jde o velmi vzácný jev. Vše výše řečené se přitom týká všech uhelných elektráren, nejen těch chvaletické. ■

red

Zdechovický hasič na misi v Řecku

Zkušenosti Marka Suchánka z vyprahlého Středomoří

„Když jsme tam přijeli a poprvé vyjeli na kopec, tak jsme zděšeně koukali okolo. Kam se člověk podíval, tam to bylo shořelé,“ začíná vyprávění pan Marek Suchánek, člen speciální pozemní hasičské jednotky, která se v srpnu vydala na pomoc v boji s požáry na řecký poloostrov Pelopones.

Setkáváme se ve zdechovické hasičárně, krátce potom, co se místní dobrovolní hasiči vracejí z výjezdu. I když už vyprávění svého kolegy slyšeli, vaří si kafe a přisadají k nám, aby si řecké dobrodružství poslechli znovu.

Každý rok sužují rozsáhlé lesní požáry jih Evropy. Situace v Řecku začala být na konci léta velmi vážná a země požádala státy Evropské unie o pomoc. Hasičský záchranný sbor České republiky začal pracovat na okamžitém vyslání speciálního odřadu. Odřad byl složen z největších hasičských krajů, Moravskoslezského, Jihomoravského a Středočeského. Celkem se akce zúčastnilo třicet šest hasičů. „Zavolali, jestli bych nejel na odřad do Řecka. Do hodiny se musely nahlásit jména, aby se co nejdříve zařídila všechna

foto: HZS ČR

Marek Suchánek se narodil v Čáslavi. Od čtrnácti let byl členem dobrovolných hasičů v Labětíně. Již jedenáct let slouží jako profesionální hasič na stanici v Kolíně. Je ženatý, s manželkou bydlí v Morašicích a je členem sboru dobrovolných hasičů ve Zdechovicích.

foto: Lucie Andělová

povolení. To byl pátek, přibližně tři hodiny odpoledne," vysvětluje Marek Suchánek a dodává, že neváhal ani vteřinu. Druhý

den dopoledne už s českou výpravou vyjžděli.

Řeční hasiči mají zoufale nedostatečné vybavení

Původní plán českého odřadu měl za cíl hasit požáry okolo Athén. Ty se ale podařilo zkrotit ještě před jejich příjezdem. Řecká strana tak soustředila českou jednotku na Peloponéský poloostrov. „Tam nebyl nikdo. Na celý poloostrov mají asi sedmnáct kusů techniky a nějaký počet hasičů, ale všichni jsou to spíše dobrovolníci. Technika je stará tak 30 let.“ Podivuji se, proč není země, která je tak často sužována požáry, lépe technicky vybavena. Pan Suchánek přitakává a doplňuje: „Je to zvláštní, policisty tam člověk potkal na každém rohu, vystrojené, v nejnovějších autech a hasiči vedle nich vypadali jako vandráci.

Taky se tam lidi kvůli tomu bouřili.“

Tábor vybudovali v těsné blízkosti kostela ve vesničce Doxa, kousek od jezera Ladon. To bylo hlavním zdrojem vody. V kostele měli složené potraviny, protože tam bylo chladno. Dál byl postaven stan pro večerní porady, kde se plánoval nadcházející den. Ačkoliv měli sebou stany na spaní, rozhodli se, že budou spát pod širákem. Teploty dosahovaly přes den místy i 45 °C a i v noci byly dost vysoké. „Také tam stála fotbalová branka a na té jsme měli zavěšenou českou vlajku,“ popisuje mi pan Suchánek alespoň přibližný

obrázek tábora českých hasičů. Ráno se vstávalo v šest, v půl osmé byla česká jednotka nastoupena u místní hasičárny, kde přijímala pokyny z řecké strany. Zpět do tábora se hasiči vraceli okolo osmé, deváté večerní. „Večer, když jsme konečně sundali ty těžké boty z nohou, po zbytek večera jsme z pantoflí vytahovali zapíchané trny. Všechno, co tam roste je trnité. Pantofle jsme vylepšili, špičky jsme zalepili izo-

lepou, abychom to tam apsoň nějak přežili. Nohy dostávaly největší záhul.“ Na místě spolupracovali kromě řeckých hasičů také hasiči z Francie. „Káceli jsme stromy okolo vesnic a hasili lokální ohniska, aby se požár dál nerozšiřoval. Nejvíc práce udělaly vrtulníky, které nabíraly z místního jezera vodu. Terén je tak nepřístupný, že lidská síla tam moc nevyhrává.“

Nejdramatičtější chvíle v prudkém větru

Podle Marka Suchánka byl český odřad soustředěn na jeden z nejhorších terénů. Strmé kopce, srázy, klikaté úzké cesty, které často nešly projet. Voda byla velmi daleko. Do toho šílené vedro a vítr. Ten vytvářel největší zlo. V jeden asi nejdramatičtější den se oheň a vítr spojily v nepřekonatelnou překážku. Vítr dosahoval 80 km/h a velitel jednotky rozhodl o taktickém ústupu. „Během půl hodiny nás to z toho kopce vyhnalo. Schovali jsme se

do vesnice. Počkat, až fronta přejde a pak projet. Jiná cesta, než ta příjezdová, ale nebyla. Připravili jsme se na nejhorší, že tam zůstaneme sevřeni. Naštěstí ta silná ohnivá fronta prošla.“ Čeští hasiči se bezpečně dostali do údolí k obci Dafni. Tam před další ohnivou frontou uchránili asi třicet budov i místní hasičskou zbrojnicí.

„Všechny složky integrovaného záchranného systému, v čele s Hasičským záchranným sborem České republiky, jsou pro naši zemi obrovským přínosem a dělají ČR nejen doma, ale také ve světě skvělé jméno. Tato mise do Řecka je toho názorným příkladem, a proto jsem se rozhodl udělit všem příslušníkům této jednotky Medaili ministra vnitra za pomoc a osobní nasazení při požárech v Řecku,“ vyzdvihl nasazení českých hasičů ministr vnitra Jan Hamáček.

(zdroj: hzscr.cz)

Pomoc českých hasičů v Řecku

foto k tématu: HZS ČR

Od dubna nepadla ani kapka vody

Od dubna v Řecku nepršelo, zmiňuje pan Suchánek. Oheň se po vyprahlém území rychle šíří a je těžce kontrolovatelný. To jsou příčiny tak rozsáhlých požárů v Řecku. Ptám se na srovnatelnou zkušenost z naší země. „Tady v Česku není nic podobného. Tam jsou jenom hory a kopce. U nás taky nemáme taková vedra. Nejsem na tak velkou teplotu zvyklý a nemáme ani vybavení pro tyto případy,“ odpovídá Marek Suchánek a názorně ukazuje na své hasičské boty. „Naše vysoké izolované boty chrání i lýtku, ale nedá se v nich moct ležet do kopce. Ani se člověk neohne, jak by

potřeboval. Fyzicky to bylo velmi náročné. Jako kdybyste do krkonošských kopců tahali třicetakilový batoh v lyžákách. Všechno navíc zarostlé. Mimo cesty jsou to jen lžánky, trní a člověk leze tímto terénem pro hadice stále dokola, nahoru a dolů.“ Ptám se, jak čeští hasiči zvládali vysoké teploty. „Za dva dny jsme si zvykli. Už cestou jsme jeli v neklimatizovaných autech, přijeli jsme připraveni,“ směje se Marek Suchánek.

Řekové se na Peloponésém poloostrově připravují na požár po svém. Stromy jsou okolo domů vykácené, jelikož se

oheň nešíří po zemi, ale hlavně korunami stromů. Tak si například ochraňují i olivové háje. Vytvoří široké holé pásy a oheň se přes ně nedostane. „Všichni mají pic-kup auta s korbou vzadu, na ní kubíkovou nádrž s vodou a nějaké čerpadlo. Kropí okolo domů, aby k nim požár nedošel.“ Pan Suchánek také popisuje velmi zajímavý a originální protipožární poplašný systém místních lidí. „Všude se válely patrony z brokovnice. Jsou poházené kolem domů a olivových hájů. Když hoří, tak to bouchne a oni vědí, že je požár blízko.“

Ačkoliv byli čeští hasiči plně zásobeni k maximální soběstačnosti, místní oby-

vatelé a hasiči dávali najevo svůj vděk. „Kohokoliv jsme potkali, vždy nabízel něco k jídlu. V obchodě nechtěli, abychom platili.“ Na rozloučenou připravili lidé z vesnice velkou slavnost s jídlem a pitím. Obyvatelé došli za hasiči až do tábora. Všichni tleskali a darovali českým hasičům vzpomínkové předměty. Marek Suchánek ukazuje několik fotek z místa zásahu. Pohled na spálené území je tragický. Ptám se ho, zda měl strach: „Člověk se musí bát, ale ne moc. Spíš mít z ohně respekt.“ ■

red

Protipožární systém tam tvoří poházené patrony z brokovnice. Když hoří, tak to bouchne a víte, že je požár blízko.

Zprávy ze školy

Škola základ života

Život školy můžete sledovat na jejím webu:
www.skolazdechovice.cz

Po loňském dlouhém období distanční výuky jsme se všichni těšili na nerušený „normální“ školní rok. Ten jsme si přáli již při zahájení 1. září.

Jubilejní 30. rok po znovuotevření školy jsme zahájili s rekordním počtem žáků, zcela jsme naplnili kapacitu školy. Pro naši trojtrídku jsme během prázdnin vybudovali nové prostory. Prvňáčky přivítala nová, útulná a inspirativní třída v podkroví a pro výuku hry na hudební nástroje jsme otevřeli novou hudebnu.

Samotný školní rok pro nás začal už poslední týden prázdnin. V tomto termínu vždy odjíždíme s našimi žáky na pravidelný výukový kemp do Jeseníků. Dáváme tím možnost dětem, aby si spo-

lečně s námi zopakovaly učivo a připravily se na ostrý start školy. Vedle výuky máme dost prostoru ke sportování, putování po okolí, soutěžení i odpočinku. Velmi důležitým přínosem kempu je i oživení kamarádství po prázdninovém odloučení.

Po dlouhém odloučení od školy jsme zahájili činnost v plném rozsahu. Rozeběhly se kroužky, mimoškolní aktivity a programové dny. Věříme, že nám bude situace přát po celý rok a umožní nám vše naplánované uskutečnit. Třeba i tradiční cyklus vánočních koncertů. ■

Mgr. Jan Mazal, ředitel školy

Foto archiv Školy Zdechovice

Zprávy ze školky

Letošní školní rok u nás ve školce začal velmi hezky. Paní Čapková a paní Karlová nám jako každý rok připravily skvělé zázemí pro nadcházející období. Tento rok se ponese v duchu berušek pod záštitou školního vzdělávacího programu „Barevný rok s beruškou“.

Do řad našich berušek nepřibyl jen děti tříleté, ale přivítali jsme i děti v předškolním věku, které posílily skupinu našich nejstarších. Plány nám překazily až virózy, se kterými se potýká velké množství dětí, a tak se nás od začátku října schází jen málo.

Od září jsme absolvovali spoustu hezkých akcí. Například nás navštívila paní Bílková s hudební pohádkou O dvanašti měsíčkách. Také jsme vyrazili na pěší výlet do Spytovic přes Kraví stezku a celou cestu jsme si povídali o tom, jak se nám před očima mění krajina z letní do podzimní.

Nelze opomenout ani krásné chvíle u nás na školkové zahrádce. Sbíráme jablíčka z našich jabloní, na kterých si mohou děti pochutnat. Hrabeme listí a povídáme si o tom, jak zvířátka začínají hledat úkryt na zimu. Užíváme si poslední slunné dny. Když nám bude počasí přát, půjdeme se ještě podívat na Obří postele.

Čeká nás hudebně vzdělávací program „Večerníčky nedáme, rádi si je zpíváme“ a po něm už bude následovat trénování písniček na rozsvícení vánočního stromu ve Zdechovicích. Myslíme i na školáčky, kteří nastoupili do ZŠ Zdechovice a ZŠ Řečany, a věříme, že se jim daří skvěle.

Hezké podzimní dny přeje kolektiv MŠ Zdechovice. ■

Iva Frýdová, učitelka MŠ

foto archiv školky

Kovbojský klub

Běžecký závod Bla-Me letos opět rekordní

Když se vloni na start běhu po hospodách Bla-Me postavilo dvacet pět závodníků, nejvíce v celé historii, byli jsme nadšeni. Říkali jsme si tehdy, že závod zřejmě dosáhl vrcholu své popularity. Nedosáhl. Letos v červenci se na start 31. ročníku zapsalo rekordních třicet tři běžců. Každého z nich opět čekala více než jedenáctikilometrová trať a na ní osm soutěžních piv. Za krásného letního počasí se uskutečnil zajímavý

závod, jehož celkovým vítězem se při svém druhém startu stal Marek Hnatiak z Brna. Druhé místo a cenu pro nejlepšího domácího účastníka, kterou věnoval starosta obce, získal Michal Volný ze Spytovic. Na třetím místě skončil Láďa Huf z Přelouče, který se našeho běhu zúčastnil poprvé. Rád bych jménem Kovbojského klubu poděkoval všem, kteří se zasloužili o vydařený průběh, na startu, na trase, v cíli. ■

Country bál v pivovaru

Country bál je jeden z nejtradičnějších počinů Kovbojského klubu a provází jej už od jeho založení. Stejně jako v posledních letech se konal v zámeckém pivovaru ve Zdechovicích. Protože byl v sobotu 11. září krásný teplý den, hudba zněla z pódia na nádvoří. O příjemnou zábavu se postarala populární country kapela Trenkie Dlouhán z Přelouče. Jako hosté vystoupily se svým programem členky taneční skupiny B-Mine z Čáslavi. Poděkování patří obci Zdechovice za příspěvek na konání

i paní Jitce Kautské a kolektivu za zajištění občerstvení. ■

*Milan Potměšil,
šerif Kovbojského klubu*

KD ■ Klub důchodců

Přísná epidemiologická opatření skončila, ubyto pacientů s koronavirem, většina z nás prošla očkováním, a tak jsme se mohly začít opět scházet. Se zpětnou platností jsme popřály hodně zdraví, klidu a pohody všem členkám, které oslavily nějaké to výročí. Podívaly jsme se na Festival, některé si beze strachu sedly i do helikoptéry a podívaly se na svůj dům shora.

Trochu jsme se postaraly i o své zdraví a navštívily jsme solnou jeskyni v Třebošnici. Tuto návštěvu spojujeme i s pohybem a smíchem, když se snažíme srazit figurky při bowlingu. Pochopitelně to někomu jde lépe a někdo ty malé postavíčky ne a ne sundat. Ale v každém případě je to zdraví prospěšná hra.

Kromě návštěvy solné jeskyně jsme se byly podívat ve skanzenu v Kouřimi.

Je to pěkná ukázka života našich předků a hodně z nás zase po delší době viděla nářadí a předměty, které jsme znaly z dob svého mládí a které se dnes už nepoužívají. Mnozí dnešní mladí by ani neuhodli, k čemu co sloužilo.

Z Kouřimi jsme zamířily do Kolína navštívit nově opravenou synagogu a kostel sv. Bartoloměje. Ten nás překvapil svou velikostí a krásou. Všichni jezdíme do Kolína při různých příležitostech, ale málokdo si zajde kostel prohlédnout zblízka. Všem to můžeme jenom doporučit, zejména přílehlé prostranství s voňavou bylinkovou zahradou a lavičkami.

Při organizaci přivítání bronzového olympionika pana Suchánka ani při jeho besedě se naše seniorky neztratily. ■

Za Klub důchodců S. Borovičková

Loučení s prázdninami 2021

foto na dvoustránce archiv Klubu důchodců

Klub žen

Tradicí se stal každý rok víkendový zájezd na hory. Letos v květnu jsme vyjeli třemi auty do Josefova Dolu do srdce Jizerských hor. První den dopoledne jsme se stavili v Jičíně. Prohlédli si Valdštejnové náměstí, Valdickou bránu, z té je krásný výhled na město. Krásná procházka

V září se nám vydařil výlet vlakem na Chrudimsko. Ze zastávky Vrbatův Kostelec nás čekala 13 km dlouhá pěší trasa po naučné stezce Chrastec-ka. Velmi nás zaujal kostel sv. Markéty v Podlažicích, místo vzniku slavné Dáblovy bible, kde natáčel režisér Jiří

byla pak Valdštejnovou lipovou alejí s le-
tohrádkem Libosad. Druhý den nás če-
kala plánovaná pěší trasa kolem potoka
Jedlová, směr Vodní nádrž Josefův Důl.
Stihli jsme i oslavit troje narozeniny.

Při zpáteční cestě také něco pro
pány; prohlídka Muzea obrněné techniky
ve Smržovce. Dále procházka centrem
Jablonce nad Nisou. A nemohla chybět
zastávka u našeho společného přítele
Davida Lorence v jeho kavárničkě Lori
Café v Kuksu.

Strach Dáblovu lest. Stezka vedla do
městečka Chrast u Chrudimi. Náměstí
i okolí zámku jsme si prohlédly a sou-
časně si vzpomněly na náš zámek, jestli
bude někdy také tak hezký jako je zde.

Na kulturu jsme také nezapomě-
ly. Již přes rok zakoupené vstupenky
na divadelní představení do Chvaletic
jsme nedávno využily a navštívily po-
hodovou úsměvnou komedii „Sexem
ke štěstí“.

Jarmila Chalupníková

▲ Výletníci Klubu žen (Podlažice, zámek Chrast)

▼ Loučení s prázdninami 2021

Koncem srpna pořádá Klub žen ve spolupráci s obcí a s podporou Klubu důchodců Loučení s prázdninami. Akce pro děti a rodiče proběhla v zámeckém parku. Na děti čekalo deset stanovišť. Nejprve se na startu osvěžily zmrzlinou nebo ledovou tříští, pak vyrazily k jednotlivým úkolům. Odměnou jim byly malé dárečky a cukrovinky. Vše skončilo posezením u ohýnku a opékáním párků. Radost nám udělala účast téměř padesáti dětí.

foto na dvoustránce archiv Klubu žen

Další olympijská medaile ve Zdechovicích

Jiří Suchánek přivezl po čtyřech letech opět bronz

Reprezentant ČR ve stolním tenisu vozíčkářů Jiří Suchánek se za poslední roky stal pevnou součástí místní komunity. Obec mu proto během paralympiády v japonském Tokiu držela palce takřka jako jeden muž. A Jirka po čtyřech letech zopakoval svůj obrovský úspěch, i když tentokrát za velké pomoci svého týmového kolegy Petra Svatoše. Ze soutěže dvojic si přivezli bronzovou medaili.

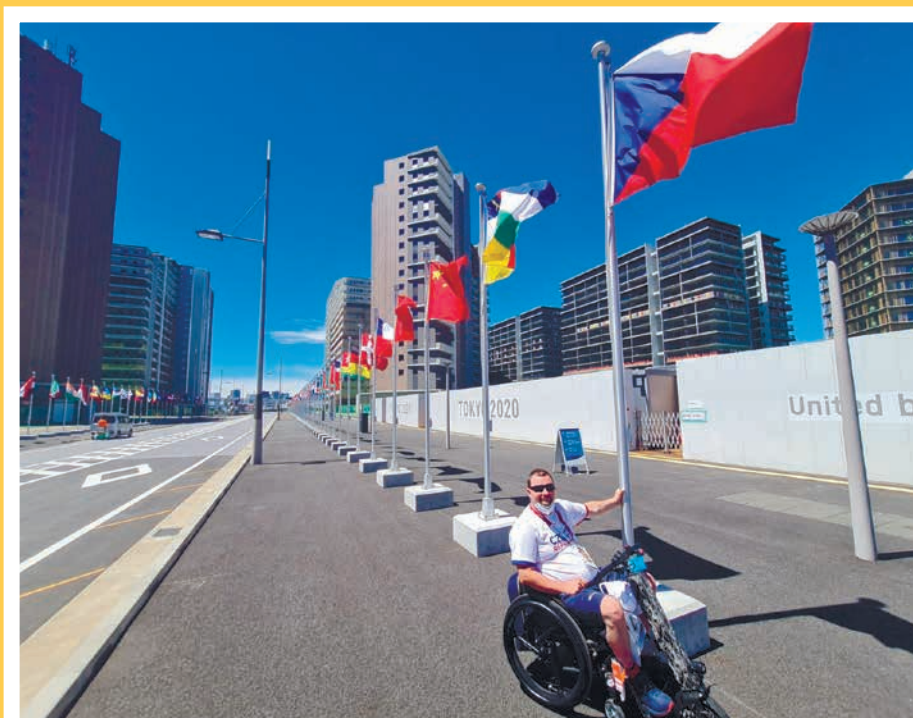
Jak ses cítil během přípravy, jaká byla očekávání?

Jako každého i mě ovlivnil předešlý rok a půl covidu. Převážně uzavření hranic, okresů a sportovišť. Má hlavní příprava probíhala převážně v Liberci, Hodoníně a Ostravě. Cestoval jsem tedy s potvrzením o výjimce pro reprezentanty. Hodně jsem proto využíval i Společenské centrum ve Spytovicích. Dokonce zde proběhlo i několik menších reprezentačních soustředění. Důležité jsou kvůli konfrontaci také mezinárodní turnaje a zahraniční tréninkové kempy. Bohužel trénovat s těmi nejlepšími nešlo. Absolutně jsem nevěděl, co očekávat, ale jistý jsem si byl tím, čeho

chci dosáhnout, a že jsem přípravě dal, co jsem mohl.

Jaké byly tvé první dojmy z dějiště olympiády, z prostředí a poněkud neobvyklé kulisy, když hry proběhly bez diváků?

Na každé paralympiádě i dalších soutěžích mě nejprve zajímá to, s čím se setkám jako prvním. Je to zázemí, tedy bydlení a jídlo, bezbariérovost, prostředí kolem olympijské vesnice, výhled z okna. Potom trasy autobusů, kde budeme trénovat a pak to nejdůležitější, jak vypadá hlavní hala. Z organizačního hlediska mi nic zásadně nevadilo. Největší zklamáním pro všechny byla

absence diváků na zahajovacím ceremoniálu, na sportovištích a zákaz pohybu po Tokiu. Diváci dovedou vytvořit neskutečnou atmosféru, kterou bych přál zažít každému. Dav burácí, žene vás vpřed, prožívá každý bod, ale také může sportovce pěkně srazit. Obojí se mi stalo. V Londýně mě diváci naprosto semleli, v Riu mě naopak dovedli až k mé první medaili z paralympiády.

Jak se ti povedlo nastavit formu, jak hodnotíš vystoupení celkově po sportovní stránce?

Na podmínky, které panovaly, myslím, že jsem se připravil dobře. Věděl jsem, že co se týče odtrénovaných hodin, budu mít oproti soupeřům deficit. Pracoval jsem tedy hodně na mentálním tréninku. Byla to má třetí paralympiáda. Věděl jsem, na co si dát pozor. Myslím, že jsem předvedl dobrý výkon a s mou hrou, ne s výsledkem, jsem spokojený.

Jaký byl nejdramatičtější moment a jak jsi ho prožíval?

Vypjatých chvil jsem prožil mnoho, ale nejemotivnější byly dvě. V soutěži jednotlivců to byl zápas v K.O. pavouku o postup do čtvrtfinále. Hrál jsem proti

legendě stolního tenisu, několikanásobnému vítězi paralympiády, mistrovství světa a Evropy. Je to skvělý hráč a věděl jsem, že když vyhraji, dostanu se mezi osm nejlepších hráčů světa, a tím i do boje o medaili. To se povedlo. V zápase nešlo jen o postup. Vítězství mi mohlo zajistit i část financí na přípravu na další paralympiádu.

V soutěži družstev jsem prožil v zápase proti Ukrajině snad všechny emoční stavy, které ve stolním tenise lze prožít, a možná si ještě nějaké vypůjčil z jiných sportů. Hrál se o medaili, splnění dal-

šího snu, o vyšší podporu na přípravu, prestiž, hrdost mých fanoušků a hlavně mé rodiny. Chvilku jsme vedli, pak ne, pak se tahali o každý bod, pak zase prohrávali a nakonec jsme vyhráli medaili. Bylo to jako na houpačce, ale dohoupali jsme se až k slzám radosti.

Jaké jsou tvé plány a vyhlídky na další sportovní kariéru?

Hrát a vyhrávat, důstojně reprezentovat rodinu, partnery a naši krásnou zemi. ■

red / JA

Významná jubilea

našich spoluobčanů

Pavel Janata

V červnu oslavil 70 let pan Pavel Janata. Pracoval jako údržbář v JZD Lhota. Celý život žije ve Spytovicích. S manželkou vychovali dvě děti a těší se ze dvou vnoučat.

Rudolf Pospíšil

V záviděníhodné duševní i fyzické svěžesti se dožívá 90ti let pan Pospíšil Rudolf. I když je rodilý Pražák, má rád venkov, přírodu. S paní Ludmilou se starají o chalupu. Tam také celé léto pobývají.

Marie Kožená

Krásných 85 let se dožívá paní Kožená Marie – učitelka, která celý svůj profesní život věnovala výchově a vzdělávání školních dětí. Od roku 1975 vede místní knihovnu. Později pak i kroniku obce.

Více než 80 let oslavili tito spoluobčané:

▪ Jan Anděl	- 82 let	▪ Václav Volný	- 86 let
▪ Vladimír Protivenský	- 91 let	▪ Václav Uhlíř	- 81 let
▪ Rita Suzkova	- 92 let		

Libuše Horáková

Paní Libuše Horáková oslavila v červenci 70 let. Ve Spytovicích žije od roku 1974. S manželem vychovali syna Jana. Ráda pracuje na zahradě.

Všem oslavencům přejeme ještě hodně let prožitých ve zdraví a spokojenosti.

*Za Zdechovice Lída Hloušková a Jarmila Chalupníková,
za Spytovice Vlasta Formanová a Eva Obrgiesová*

Sousedé, vyprávěj!

O posvícenských zábavách i Martinovi a jeho husách

Jak vypadal podzim na vesnici za první republiky až po léta padesátá a co k němu patřilo? K měsíci září patřila sklizeň brambor, řepy a cikorky. Dále pastva krav a koz. Ale hlavně posvícení, které se důsledně dodržovalo. U slavnostního oběda se scházeli příbuzní, pojedli a popili, a tak si utužovali vzájemné vztahy. Byly to časy, kdy v neděli od 14 hodin začínala posvícenská taneční zábava, večer byla přestávka na krmení dobytka a pokračovalo se až do rána. V pondělí byla takzvaná „zlatá“ a v úterý „sou-

Hospoda praskala ve švech. Kolem sálu seděly matky a babičky děvčat. Sledovaly dění a nic jim neušlo.

sedská“. Hospoda praskala ve švech po všechny tři dny. Kolem sálu byly lavice, které obsadily matky a babičky mladých děvčat, které sledovaly dění v sále a nic jim neušlo.

Hlavním chodem posvícenského oběda byla husa. Nebylo stavení, kde by se tento pták nechoval. Celá hejna obcházela vesnici. Jednak se část hus prodala, část se vykrmila šíškami pro posvíc-

foto Karel Marek

censký oběd. Husy se chovaly ale hlavně pro peří. Ve správný čas se oškubaly, peří se shromáždilo a o zimních večerech se sousedkami dralo. Pro matky dospívajících dcer bylo potěšením pochlubit se, kolik peřin dostane jejich dcera v něm.

Ale doba šla stále vpřed a postupem času tato tradice takřka zmizela. V dnešní době se prosazuje svatomartinská

archiv rodiny Schuchových

husa. Její historie započala již ve středověku, hlavně na západě od našich hranic. Den sv. Martina byl dnem veselí, honů a zabíjaček a souvisel s ukončením hospodářského roku.

K pojídání husy se tradují dvě legendy ze života sv. Martina. Jedna praví, že svatý Martin, který měl být jmenován biskupem, se z vrozené skromnosti před tako-

vou poctou ukrýl do husince. Husy svým kejháním Martinovu skrýš prozradily, což byl pádný důvod, aby skončily na pekáči. Druhá pro změnu, že husy svým hlučným kejháním rušily Martinovo kázání, a tak si svůj trest odpykávají na svatomartinské tabuli. Dnes je to už jen komerce.

Josef Říha

Zabíjačka, koncert umění i chuti

Léto se již dávno přehouplo do podzimu, už ani nefouká ze strniště, které je podzimní nálada mi vrátila vzpomínky na dětství. Pouštěli se draci a na dvorku kejhaly husy. Tak nějak smutně, jakoby cítily svůj konec

na Martina. Jejich kvalitní prachové peří už čekalo v papírových pytlích na dlouhé zimní večery, kdy se dralo. Ve chlívku chrochtal Vašík, jeho poslední den se s nastávající zimou taky blížil. V dětství, i když jsme museli pomáhat, to byla udá-

foto Karel Marek

lost! Přišla teta Zavřelová ze Zbraněvsi, která nesměla na žádné zabíjačce chybět. Přišel i řezník, byl to pan Herodes.

Jedním slovem mistr. Tenkrát měl po obci několik prasátek zabitých ve stejnou dobu. U nás udělal zabíjačku, maso se nechalo viset v chladu a šel dál. Na rozbourání přišel podle počasí i za tři dny. Zabíjačka v jeho podání byl koncert umění a chutí. Od mala jsem okukoval, jak se vše dělá, jak ochucuje, co potřebuje to a co zas ono. Fascinovalo mě, že se mimo štětín a paznehtů zpracovalo a využilo z prasete vše. V dospělosti mi to velice pomohlo a dělal jsem si zabíjačky a dobroty sám. První z dobrot byl mozeček s brzlíkem. Mamka do něj musela dát pár vajec, aby se dostalo na každého. Pak se vařil ovar, byla svačinka, a z něho tlačanky a prejt na jitrničky a krupáky (jitrnice). Pak se zavařila prdelačka. Aby se srazila trochu masnota v žaludku, vždy mamka upekla sladké bučky. Jakmile bylo hoto-

Od mala jsem okukoval, jak se vše dělá. Fascinovalo mě, že mimo štětín a paznehtů se z prasete využilo vše.

foto Karel Marek

vo, nachystaly se výslužky, které jsme roznášeli známým. Po rozbourání masa se část zavařila do sklenic, mrazáky tenkrát nefrčely, vybrané kusy se naložily na uzení. To už bylo i sádlo vyškvařené v kbelících, škvarky v kameninovém hrnci a kvapem se blížil čas vánoční. Ale mezi tím už bylo slyšet takové milé chrochtání a z navršené slámy vykukovaly dva různě

vě rypáčky. Inu, koloběh.

Dnes se koupí vše, i masa síla, ale mohu říci, že ještě nedávno jsem měl své. A to živé a doma krmené je úplně o něčem jiném. Inu, pohodlí je pohodlí a člověk si zvykne na vše. Jen někteří mladí se vrací „ke kořenům“ a mají můj obdiv.

Karel Marek

Jak jsme zabíjeli kohouta. Poprvé.

„Je čas zabít Pekyho,“ pravila jsem muži, i staršímu synovi, který má zakázáno pojmenovávat zvířata, jejichž délka života je bez lítosti předem určena. Ortel byl vyřčen nad dvěma mladými kohouty, kteří se vylíhli a vyrostli na našem statku. Mikuláš, náš syn, je pojmenoval Pekáčci. „Mami, neboj, to nejsou jména. To aby věděli, co je čeká.“

Matka herečka, otec novinář, oba z města. Na statku žijeme teprve rok a pokud můžeme nazvat pár kusů slepic s

kohoutem, páreček hus a rodinku indických běžců farmou, tak máme i malou farmu. To, že budeme kohouta vlastnoručně zabít, ačkoliv jsme to opravdu nikdy v životě nedělali, vzbudilo i zvědavost dětí od sousedů a Mikulášovi kamarádi chtěli být při tom. Poradcem nám byl „strýček Google“.

Usmrcení a všechny jeho náležitosti byly podrobně nastudovány. Nože jsou nabroušené, kýbl na vykvení přistavený, voda se vaří v hrnci. Zvolila jsem ►

archiv rodiny Schuchových

oděv hodný venkovanky, starou zástěru po paní Hrušové, vysoké holiny. Jak poznamenala vtipně má kolegyně z divadla: „Příroda a okolnosti zkrátka i heroinu obléknou podle potřeby. A když vraždit, tak jedině takto!“ Jsme tedy připraveni, teď už jen zbývá chytit Pekyho. Nadbíháme mu, máme v plánu sevřít ho u kompostu. Ve vzduchu je cítit krvelačný boj a Peky není hloupý. Zdrhá. Chvilí to trvá, jeho konec se ale nezadržitelně blíží, čím blíž je k němu pět odvážných lovců. Křik, šrumec, zmatek! Než se stačíme s mužem vzpamatovat, Mikuláš ho drží za ocas! Vejskám radostí, pasuji Mikuláše na nejmladšího statkáře.

Následuje nejtěžší část, usmrčení. Někdo seká sekyrkou, Google vyhodnocuje, že nejcitlivější je podříznutí krku. V mase prý potom nejsou stresové hor-

mony. Stresové hormony se hromadí ve mně, neboť Google taky říká, že zaříznutá drůbež může bez hlavy pobíhat po dvoře. Muž drží kohouta hlavou dolů, prý se mu překrví mozek, je tak trochu v limbu, a pak už prý nic necítí. Dětem zakrývám oči, své zavírám taky. Vše utichá. Šumí jen podzimní vítr, paprsky slunce skrz ořechové listy prosvítají směrem k nám. Ticho trvá. „Peky hají, Peky papu?“ Přehluší ho až otázka našeho dvouletého syna Vavřince. Je po všem a já s hrdostí mohu pasovat muže na největšího statkáře. Kohouta jsme řádně spařili, kluci mi pomáhali oškubat peří, vykuchali jsme ho a já už hledám nejlepší recept na kohouta na víně.

Starší generace z nás bude mít leg-raci, vždyť dělali to běžně. Ale dnes už málo z nich dokáže zabít pobíhajícího

opeřeného dvounožce. Pro někoho je taková představa strašná. Pro mě jsou strašná zase anonymní vakuovaná kuřata z hypermarketu. Ta totiž nehonili mí synové po statku, nemazlili je, když byla malá, a nespali jim zrní. Za tmy je nepřenášeli ze stromu do kurníku, dokonce ani pro ně neuronili slzu. I když to byli Pekáčci a neměli, jak říká Miky, jména, slza upadla.

Říct, že zabít kohouta byl zážitek, může v někom vyvolat pocit nedostatku mravního citění. Zážitek to ale rozhodně byl a uvedl nás k hlubšímu zamyšlení se nad hodnotou masa. Jak poznamenal můj muž: „Alespoň se už mezi regály s masem necítím jako sup.“ ■

Lucie Andělová

foto na dvoustránce: archiv rodiny Andělových

Vřelé přivítání úspěšného paralympionika doma mezi kamarády a přáteli, a také oficiálně na obci.

▼ Z besedy s oběma medailisty na Obecním úřadě (Jirka Suchánek a Petr Svatoš)

Kam za kulturou a zábavou v nejbližší době a v předvánočním–adventním období

6. 11. 2021	So	9:00	Kovbojsmeč - Kovbojský klub	sál - Hostinec u zámku
25. 11. 2021	Čt	17:30	Děti rozdávají...aneb...Už z hor zní...	sál - Hostinec u zámku
26. 11. 2021	Pá	17:00	Rozsvěcení vánočního stromu - Hraje: Chorus, ZŠ, MŠ	areál obecního úřadu čp. 5
28. 11. 2021	Ne	15:30	Slavnostní otevření Hraje: Gamba Blues Band	Fara č.p. 8
28. 11. 2021	Ne	17:00	Zpívání s Anetou a Lukášem - a skautské povídání / Atelier Josef	Fara č.p. 8
4. 12. 2021	So	15:00	Mikulášská nadílka - Klub žen	sál - Hostinec u zámku
5. 12. 2021	Ne	17:00	Zpívání s Anetou a Lukášem - a Čtení pro radost a poznání / Atelier Josef	Fara č.p. 8
8. 12. 2021	St	18:30	Den úcty ke stáří - Hraje: Chorus	hudební večer přeložen na květen 2022 - viz. rubrika po uzávěrce
10. 12. 2021	Pá	18:00	Vánoční kavárna s Kantory - koncert (REZERVACE stolů!)	sál - Hostinec u zámku
11. 12. 2021	So	9:00	Kovbojšťouch - Kovbojský klub	sál - Hostinec u zámku
14. 12. 2021	Út	15:30	Balonkové odpoledne s koncertem žáků	podkrovní ateliér ZŠ + areál ZŠ
17. 12. 2021	Pá	17:30	Veselé zpívání v chrámu Ježíškově - „Betlémské zpívání“	kostel sv. Petra a Pavla Zdechovice
18. 12. 2021	So	18:00	Zpívání s Anetou a Lukášem - Farář Mgr. Zdeněk Skalický vypráví	Fara č.p. 8
20. 12. 2021	Po	17:00	Zpívání u živého betlému	areál ZŠ
24. 12. 2021	Pá	21:00	Mše půlnoční	kostel sv. Petra a Pavla Zdechovice
31. 12. 2021	Pá	13:00	Tradiční silvestrovský hokejbal, ženatí vs. svobodní - sport. utkání	kurt na sídlišti
6. 1. 2022	Čt	10:00	Tříkrálový běh parkem	zámecký park

V případě změn v programu budou informace upřesněny obecním rozhlasem
a na webové stránce obce.